Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul Rîșcani (judecător: Rabei I.)
dosarul nr.2a-544/2026

C U R T E A D E A P E L N O R D
Colegiul civil şi de contencios administrativ

D E C I Z I E

24 septembrie 2026 mun.Bălți

Instanța compusă din:
Președintele completului: Grosu Stanislav
Judecători: Țihonschi Alina și Sajin Mariana
Grefier: Dolghii Victoria

examinând în ședință publică, cererea de apel declarată de Țurcan Aliona prin intermediul avocatului Rusu Victor împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 27.01.2026,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Țurcan Aliona împotriva lui Țurcan Serghei, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Rîșcani din cadrul ATAS Nord cu privire la decăderea din drepturile părinteşti,-

a c o n s t a t a t:

Pretențiile reclamantului:

La data de 24 iunie 2025, Țurcan Aliona a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Țurcan Serghei cu privire la decăderea din drepturile părinteşti asupra copiii minori *****, ***** și *****.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a invocat că la data de ***** a încheiat căsătorie cu pârâtul, iar prin hotărârea Judecătoriei Drochia Sediul Rîșcani din 25.06.2020, căsătoria a fost desfăcută.

Relevă că, în cadrul familiei s-au născut copiii ***** - *****, ***** – ***** și ***** – *****. toți copiii, la moment, se află la întreținerea sa.

În conformitate cu certificatul nr. CI2347961 din 20.11.2023, fiul ***** suferă de grad sever de dezabilitate.

În conformitate cu hotărârea Judecătoriei Drochia Sediul Rîșcani din 01.08.2024, s-a dispus încasarea din contul lui Țurcan Serghei a pensiei alimentare pentru întreținerea copiilor minori în sumă de 2 000,00 lei lunar.

În conformitate cu adeverința eliberată de către executorul judecătoresc din 19.02.2025, pârâtul a acumulat o restanță la pensia alimentară în sumă de 84 710,00 lei.

Relațiile părinte-copil dintre copiii minori și tatăl lor sunt doar de ordin juridic, dar social, emoțional nu există și din câte înțelege, nu au existat nici odată. Copiii mai mici, nici nu-l cunosc pe tatăl său.

De întreținerea și educarea copilului are grijă doar ea, tot odată s-a adresat în instanță privind stabilirea pensiei de întreținerea copiilor minori, însă pârâtul nu își onorează obligațiile.

Criteriul de bază în toate litigiile de familie în care sânt implicați copiii minori, îl reprezintă principiul asigurării și promovării cu prioritate a interesului superior al copilului.

Decăderea din drepturile părintești este sancțiunea prin efectul căreia părintele ce își exercită drepturile sau își îndeplinește obligațiile părintești contrar interesului copilului, își pierde aceste

drepturi. Decăderea din drepturile părintești constituie o măsură ce poate fi luată numai în interesele minorului și urmărește protejarea acestor interese.

Reclamanta a solicitat decăderea din drepturile părintești a lui Țurcan Serghei față de copiii minori *****, ***** și ***** și încasarea cheltuielilor de judecată.

În drept, reclamanta și-a întemeiat acțiunea pe dispozițiile art. 2, art. 51, art. 58, art. 60, art. 67 lit. a), art. 68 Codul Familiei RM, art, 166, art. 167 CPC RM.

Poziția instanței de fond:

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 27.01.2026, acțiunea a fost respinsă.

Solicitarea apelantului:

La data de 13.02.2026, Țurcan Aliona prin intermediul avocatului Rusu Victor a contestat hotărârea primei instanţe, solicitând admiterea apelului și casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea va fi admisă.

Potrivit art.362 alin.(1) Cod de procedură civilă, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii, dacă legea nu prevede altfel.

După cum a fost indicat mai sus, Țurcan Aliona a depus cerere de apel la 13.02.2026, contestând hotărârea Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani), dispozitivul căreia a fost pronunțat la 27.01.2026. Astfel, Colegiul atestă și constată că, apelul a fost declarat în interiorul termenului acordat de lege.

Argumentele părților:

În motivarea apelului, apelanta a susținut că hotărârea contestată ilegală și neîntemeiată, fiind adoptată cu constatarea incompletă a circumstanțelor importante pentru soluționarea cauzei, cu aprecierea selectivă a probelor administrate și cu aplicarea eronată a normelor de drept material.

Aceasta susține că instanța de fond a ajuns în mod greșit la concluzia că nu există temeiuri pentru decăderea pârâtului din drepturile părintești, reținând, în esență, că acesta a achitat suma de 41 898,00 lei în contul restanței la pensia de întreținere și că manifestă dorința de a participa la educarea și întreținerea copiilor. În opinia apelantei, această concluzie nu rezultă din probele administrate și contravine circumstanțelor reale ale cauzei.

Apelanta invocă prevederile art. 67 lit. a) din Codul familiei, potrivit cărora părinții pot fi decăzuți din drepturile părintești dacă se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești, inclusiv de la plata pensiei de întreținere. Aceasta susține că instanța a interpretat în mod eronat norma respectivă, reducând obligațiile părintești exclusiv la componenta financiară, în condițiile în care acestea presupun și participarea efectivă la educarea copilului, interesul față de dezvoltarea sa fizică și intelectuală, menținerea relațiilor afective și exercitarea permanentă a responsabilităților părintești.

În acest sens, apelanta relevă că, din materialele dosarului, rezultă că după destrămarea familiei pârâtul nu a manifestat interes față de viața copiilor, nu a participat la educarea acestora, nu s-a implicat în dezvoltarea lor și nu a contribuit efectiv la creșterea acestora.

Totodată, aceasta susține că instanța de fond a ignorat faptul că, la data adresării în instanță, pârâtul acumulase o datorie la pensia de întreținere în sumă de 84 710,00 lei. În opinia apelantei, o asemenea datorie nu poate fi calificată drept o simplă întârziere accidentală, ci demonstrează o perioadă îndelungată de neexecutare a obligațiilor părintești.

Apelanta menționează că achitarea ulterioară a sumei de 41 898,00 lei, efectuată doar după acumularea unei datorii considerabile și după intentarea prezentului litigiu, nu înlătură conduita anterioară a pârâtului și nu poate constitui un argument suficient pentru respingerea acțiunii. Aceasta consideră că instanța urma să analizeze motivele care au determinat acumularea unei

asemenea datorii și să verifice dacă pârâtul a întreprins anterior măsuri reale pentru executarea obligațiilor sale.

Mai mult, apelanta susține că instanța a omis să examineze faptul că fiul minor, *****, suferă de dizabilitate severă. În opinia sa, această circumstanță impunea o examinare deosebit de atentă a modului în care pârâtul și-a exercitat obligațiile părintești, întrucât necesitățile unui copil cu dizabilitate severă presupun o implicare permanentă a părinților, inclusiv sub aspect moral, afectiv și financiar.

În acest context, apelanta relevă că instanța nu a stabilit dacă pârâtul s-a interesat de starea sănătății copilului, dacă a participat la tratamentele acestuia, dacă a contribuit la recuperarea și îngrijirea lui sau dacă i-a acordat orice altă formă de sprijin. În opinia sa, ignorarea acestor circumstanțe esențiale demonstrează caracterul incomplet al examinării cauzei.

De asemenea, apelanta menționează că în cererea de chemare în judecată s-a invocat expres faptul că relațiile dintre pârât și copii există doar formal din punct de vedere juridic, între aceștia neexistând legături afective reale, iar copiii mai mici practic nici nu își cunosc tatăl. Aceasta susține că respectivele circumstanțe au rămas fără o apreciere juridică din partea instanței.

Apelanta relevă că în hotărârea contestată nu se regăsește o analiză a existenței relațiilor dintre pârât și copii, a frecvenței contactelor, a participării acestuia la educarea copiilor sau a implicării sale efective în viața acestora. Potrivit acesteia, instanța s-a limitat la preluarea afirmațiilor pârâtului și ale autorității tutelare privind existența unei intenții de a participa la educarea copiilor.

În opinia apelantei, o simplă intenție declarativă nu poate substitui exercitarea efectivă a obligațiilor părintești. Aceasta consideră că instanța urma să stabilească dacă dorința declarată de pârât s-a materializat prin acțiuni concrete și continue, însă o asemenea analiză lipsește.

Totodată, apelanta susține că instanța a ignorat prevederile art. 67 lit. h) din Codul familiei, care permit decăderea din drepturile părintești și în alte situații când aceasta o cer interesele copilului. În opinia sa, interesul superior al copilului reprezintă principiul fundamental care trebuie să guverneze toate litigiile familiale.

În acest sens, apelanta consideră că, în prezenta cauză, interesul superior al copiilor impunea evaluarea întregului comportament al pârâtului pe parcursul anilor și nu doar examinarea unei plăți efectuate înainte de pronunțarea hotărârii.

De asemenea, aceasta susține că hotărârea contestată nu întrunește exigențele unei motivări efective, întrucât instanța nu a indicat motivele pentru care a respins argumentele reclamantei referitoare la lipsa relațiilor dintre pârât și copii, neparticiparea acestuia la educarea lor, situația copilului cu dizabilitate severă și acumularea unei datorii semnificative la pensia de întreținere.

Apelanta consideră că, practic, întreaga motivare a hotărârii este concentrată asupra unei plăți parțiale și asupra poziției autorității tutelare, o asemenea motivare nepermițând verificarea legalității concluziilor instanței și contravenind obligației de examinare completă și obiectivă a tuturor circumstanțelor relevante ale cauzei.

În concluzie, apelanta susține că probele administrate în dosar demonstrează existența unei conduite sistematice și de lungă durată de neexecutare a obligațiilor părintești de către pârât, manifestată prin neparticiparea la educarea copiilor, lipsa implicării în viața acestora, acumularea unei datorii considerabile la pensia de întreținere și lipsa interesului față de necesitățile copilului cu dizabilitate severă.

În cadrul ședinței de examinare a cererii în instanța de apel, Avocat Uncu Mihail în interesele lui intimatului Țurcan Serghei a pledat pentru respingerea cererii de apel și menținerea hotărârii Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 27.01.2026.

În cadrul ședinței de examinare a cererii în instanța de apel, apelanta Țurcanu Aliona și intervenientul accesoriu STAS Rîșcani nu s-au prezentat, nu au anunțat motivele imposibilității neprezentării sale.

În conformitate cu dispozițiile art. 379 alin. (2) Cod procedură civilă, neprezentarea în şedinţa de judecată a apelantului sau a intimatului, a reprezentanţilor acestora, precum şi a unui alt participant la proces, citaţi legal despre locul, data şi ora şedinţei, nu împiedică judecarea apelului. În consecință, coroborând normele enunțate, Colegiul civil a considerat posibilă examinarea apelului în lipsa intimatului și intervenientului accesoriu.

Aprecierea instanţei de apel:

Analizând argumentele apelului în raport cu materialele cauzei, colegiul civil consideră că acesta urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de fond din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 385 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de apel, după de judecă apelul, este în drept să respingă apelul şi să menţină hotărârea primei instanţe.

Prima instanţă a examinat cauza sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material şi procedural, apreciind la justa valoare probele administrate în conformitate cu prevederile art. 130 Cod de procedură civilă, RM şi a pronunțat o hotărâre legală și întemeiată.

În conformitate cu art.239 Cod de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărârea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Potrivit materialelor cauzei, Țurcan Serghei este tatăl copiilor minori ***** - *****, ***** – ***** și ***** – *****, fapt confirmat prin certificatele de naștere anexate la materialele cauzei (f.d. 9; 10).

Potrivit certificatului de divorț Seria D-IV nr. 0634487, Țurcan Serghei s-a divorțat cu Țurcan Aliona la data de ***** (f.d. 22).

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 01.08.2024, acțiunea formulată de către Țurcan Aliona către Țurcan Serghei privind încasarea pensiei pentru întreținerea copilului minor, majorarea cuantumului pensiei pentru întreținerea copiilor minori și încasarea cheltuielilor de judecată a fost admisă (f.d. 11).

Potrivit adeverinței emisă de către executorul judecătoresc Guriţanu Viorica din 19.02.2025, se atestă că Țurcan Serghei are o restanță la pensia de întreținere a copiilor minori și a soției în mărime totală de 95 710,00 lei (f.d. 12).

Totodată, la materialele cauzei au fost anexate certificate privind încadrarea în grad de dizabilitate, grad sever a minorului ***** din cauza unei afecțiuni congenitale sau din copilărie (f.d. 15-16).

La data de 24 iunie 2025, Țurcan Aliona a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Țurcan Serghei cu privire la decăderea din drepturile părinteşti asupra copiii minori *****, ***** și *****, solicitând decăderea din drepturile părintești a lui Țurcan Serghei față de copiii minori *****, ***** și ***** și încasarea cheltuielilor de judecată.

Potrivit adeverinței eliberate de către *****, se atestă că minorele ***** și ***** au frecventat ***** în perioada 15.11.2021-31.07.2023 (f.d. 54).

Potrivit ordinului de plată nr. 6457716 din data de 04.06.2025, Țurcan Serghei a achitat pe contul executorului judecătoresc suma de 41 898,00 lei, în contul datoriei pentru pensia alimentară (f.d. 57).

Potrivit avizului intervenientul accesoriu STAS Rîșcani propus respingerea cererii privind decăderea din drepturile părintești (f.d. 61-62).

Potrivit ordinului de plată din data de 26.01.2026, Țurcan Serghei a achitat pe contul executorului judecătoresc suma de 18 600,00 lei, în contul datoriei pentru pensia alimentară (f.d. 65).

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 27.01.2026, acțiunea a fost respinsă.

La data de 13.02.2026, Țurcan Aliona prin intermediul avocatului Rusu Victor a contestat hotărârea primei instanţe, solicitând admiterea apelului și casarea integrală a hotărârii cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea va fi admisă.

Potrivit art. 74 alin. (1), „(1) Părinţii sunt obligaţi să-şi întreţină copiii minori şi copiii majori inapţi de muncă care necesită sprijin material".

Conform art.68 alin.(1) din Codul Familiei, decăderea din drepturile părinteşti are loc numai pe cale judecătorească.

Reclamanta a invocat prevederile art. 67 lit. a); e) și h) Codul Familiei RM.

Potrivit prevederilor art. 67 al Codului Familiei, părinţii pot fi decăzuţi din drepturile părinteşti dacă:

a) se eschivează de la exercitarea obligaţiilor părinteşti, inclusiv de la plata pensiei de întreţinere;

b) refuză să ia copilul din maternitate sau dintr-o altă instituţie curativă, educativă, dintr-o instituţie de asistenţă socială sau alta similară;

c) fac abuz de drepturile părinteşti;

d) se comportă cu cruzime faţă de copil, aplicând violenţă fizică sau psihică, atentează la inviolabilitatea sexuală a copilului;

e) prin comportare amorală, influenţează negativ asupra copilului;

f) suferă de alcoolism cronic sau de narcomanie;

g) au săvârşit acţiuni premeditate contra vieţii şi sănătăţii copilului sau a soţului;

h) în alte cazuri când aceasta o cer interesele copilului.

Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

Principiul interesului superior al copilului reprezintă mesajul fundamental al Convenţiei internaţionale cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, iar implementarea lui – o obligaţie de prim ordin pentru statele membre care au ratificato. Conform art.3 alin.(1) din Convenţia internaţională cu privire la drepturile copilului, în toate acţiunile care privesc copiii, întreprinse de instituţiile de asistenţă socială publice sau private, de instanţele judecătoreşti, autorităţile administrative sau organele legislative, interesele copilului vor prevala.

Conform dispozițiilor art. 7, 9 și 10 ale Convenției internaționale cu privire la drepturile copilului care reglementează că, copilul are dreptul de a-și cunoaște părinții și de a fi crescut de acestea. Statele părți vor veghea ca nici un copil să nu fie separat de părinții săi împotriva voinței lor, cu excepția când această separare este necesară în interesul copilului, vor respecta dreptul copilului, separat de cei doi părinți ai săi sau de unul din ei de a întreține relații personale și contacte directe cu cei doi părinți ai săi, afară de cazul că acest lucru este contrar interesului superior al copilului.

Colegiul Civil menționează că sancțiunea decăderii din drepturi părintești, reglementată de Codul familiei, reprezintă cea mai severă măsură din dreptul familiei şi este cea mai gravă sancțiune civilă luată împotriva părinților pentru greșita exercitare a drepturilor și îndatoririlor de părinte, care are loc numai pe cale judecătorească.

La caz este de menționat Jurisprudența CtEDO cauza N.P. împotriva Moldovei din 06 octombrie 2015 și anume paragraful 59, Curtea a arătat importanța cauzelor ce implică interesul superior al copilului, acesta fiind de o importanță esențială. Decăderea din drepturile părintești reprezintă o măsură particulară de anvergură, în urma căreia părintele este privat de viața sa de familie cu copilul, și este incompatibilă cu scopul reuniunii lor. Înalta Curte a statuat că astfel de măsuri trebuie să fie întreprinse doar în circumstanțe excepționale, și pot fi justificate doar dacă ele sunt motivate de o cerință de prim rang aferentă interesului superior al copilului făcând trimitere la altă jurisprudență relevată speței cum ar fi: M.D. Și Alții v. Malta, nr. 64791/10, § 76, 17 iulie 2012; Și, mutatis mutandis, Johansen v. Norvegia, 7 august 1996, § 64 Și § 78, Rapoarte de Hotărâri Și Decizii 1996-III).

Criteriul de bază în toate litigiile de familie în care sunt implicați copii minori îl reprezintă principiul asigurării şi promovării cu prioritate a interesului superior al copilului.

Instanțele de judecată urmează să soluționeze cauzele civile privind decăderea din drepturile părintești prin prisma principiilor enunțate, având în vedere că soluționarea cauzei în strictă conformitate cu normele legale şi în termen rezonabil constituie în sine o garanție de protecție a interesului superior al copilului, cât şi a familiei.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în cauzele de acest fel, examinarea elementelor care servesc cele mai bine interesele copilului este întotdeauna de o importanță fundamentală, interesul copilului trebuie considerat ca fiind primordial şi că doar un comportament deosebit de nedemn poate determina ca o persoană să fie privată de drepturile sale părintești în interesul superior al copilului.

Totodată, CtEDO subliniază totuși că acest interes prezintă un dublu aspect: pe de o parte, să le garanteze copiilor o evoluție într-un mediu sănătos; pe de altă parte, să mențină legăturile acestora cu familia, cu excepția cazului în care aceasta s-a arătat a fi nedemnă, deoarece distrugerea acestei legături determină ruperea copilului de rădăcinile sale.

Colegiul învederează că pentru admiterea acțiunii, reclamantei îi revenea sarcina demonstrării existenței unor circumstanțe concrete care să se încadreze în temeiurile prevăzute de norma legală invocată.

Colegiul reține că, potrivit materialelor cauzei, calitatea pârâtului de tată al copiilor minori rezultă din certificatele de naștere anexate la dosar, iar părțile au divorțat la *****. Totodată, prin hotărârea Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 1 august 2024, în sarcina pârâtului a fost stabilită obligația de întreținere a copiilor minori.

Într-adevăr, potrivit adeverinței executorului judecătoresc din 19 februarie 2025, pârâtul înregistra o restanță la plata pensiei de întreținere. Însă, această circumstanță, analizată în ansamblul probelor administrate, nu este suficientă pentru a concluziona, prin ea însăși, asupra unei eschivări intenționate și persistente de la exercitarea obligațiilor părintești în sensul art. 67 lit. a) din Codul familiei.

Colegiul reține că legiuitorul utilizează noțiunea de „eschivare” de la exercitarea obligațiilor părintești, ceea ce presupune nu simpla existență a unei datorii, ci un comportament culpabil, conștient și persistent al părintelui, orientat spre neexecutarea obligațiilor sale. Or, din materialele cauzei rezultă că pârâtul a întreprins acțiuni în vederea achitării restanței, achitând la 4 iunie 2025 suma de 41 898 lei, iar ulterior, la 26 ianuarie 2026, suma de 18 600 lei în contul executorului judecătoresc.

Prin urmare, deși existența unei restanțe la pensia de întreținere constituie o circumstanță relevantă pentru aprecierea modului în care părintele își execută obligațiile, aceasta nu poate fi echivalată în mod automat cu eschivarea de la exercitarea obligațiilor părintești și nu justifică, în

lipsa altor probe concludente, cea mai severă măsură de drept familial – decăderea din drepturile părintești.

În ceea ce privește susținerea apelantei potrivit căreia instanța de fond ar fi redus obligațiile părintești la componenta financiară, Colegiul o apreciază ca neîntemeiată. Instanța de fond nu s-a limitat la constatarea efectuării plăților, ci a apreciat ansamblul circumstanțelor cauzei, inclusiv poziția autorității tutelare, care a propus respingerea acțiunii privind decăderea din drepturile părintești.

Totodată, susținerile apelantei referitoare la faptul că pârâtul nu ar fi participat la educarea copiilor, nu s-ar fi interesat de viața acestora și nu ar fi manifestat legături afective reale cu aceștia nu sunt susținute prin probe suficiente și concludente care să demonstreze o conduită de abandon sau de eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești în sensul art. 67 lit. a) din Codul familiei.

Simpla afirmație a reclamantei că relațiile dintre pârât și copii ar exista doar formal, că între aceștia nu ar exista legături afective sau că copiii mai mici practic nu își cunosc tatăl nu este suficientă pentru constatarea temeiului legal al decăderii. Or, asemenea circumstanțe urmau a fi demonstrate prin probe pertinente, concludente și suficiente, iar din materialele cauzei nu rezultă că apelanta ar fi prezentat probe capabile să confirme caracterul sistematic și culpabil al unei asemenea conduite.

Referitor la situația minorului *****, Colegiul constată că la materialele cauzei sunt anexate certificatele privind încadrarea acestuia în grad sever de dizabilitate, ca urmare a unei afecțiuni congenitale sau din copilărie. Această circumstanță este una importantă și urmează a fi avută în vedere la aprecierea modului de exercitare a obligațiilor părintești. Totuși, simplul fapt al existenței dizabilității copilului nu demonstrează, în sine, că pârâtul s-a eschivat de la exercitarea obligațiilor părintești și nici nu poate constitui, în lipsa altor probe, temei pentru decăderea sa din drepturile părintești.

Apelanta nu a prezentat probe suficiente din care să rezulte că pârâtul ar fi refuzat în mod deliberat să acorde sprijin copilului, că ar fi ignorat necesitățile acestuia ori că, în pofida solicitărilor sau necesităților concrete ale copilului, s-ar fi abținut în mod culpabil de la acordarea ajutorului necesar. Prin urmare, această circumstanță, deși relevantă, nu este suficientă pentru a demonstra temeiurile invocate.

În ceea ce privește art. 67 lit. e) din Codul familiei, Colegiul constată că apelanta nu a indicat și nu a probat circumstanțe concrete care să permită încadrarea conduitei pârâtului în ipoteza normei respective. Susținerile generale privind lipsa implicării în viața copiilor și lipsa relațiilor afective nu pot substitui demonstrarea faptelor juridice prevăzute de lege ca temei pentru decăderea din drepturile părintești.

Aceeași concluzie se impune și în privința art. 67 lit. h) din Codul familiei. Invocarea generică a interesului superior al copilului nu este suficientă pentru aplicarea acestei norme. Pentru a dispune decăderea din drepturile părintești în temeiul acestei prevederi, instanța urmează să constate existența unor circumstanțe concrete care să demonstreze că menținerea pârâtului în exercițiul drepturilor părintești contravine interesului superior al copilului și că măsura extremă a decăderii este necesară în raport cu situația concretă a copiilor.

Or, în prezenta cauză, apelanta nu a demonstrat prin probe pertinente și concludente existența unor asemenea circumstanțe. În particular, nu au fost prezentate probe suficiente care să demonstreze că pârâtul ar prezenta un pericol pentru copii, că exercitarea drepturilor sale părintești le-ar prejudicia dezvoltarea ori că alte circumstanțe concrete impun în mod necesar înlăturarea sa din exercitarea drepturilor părintești.

Colegiul subliniază că decăderea din drepturile părintești constituie o măsură cu caracter excepțional, care afectează în mod profund atât statutul juridic al părintelui, cât și relația juridică dintre acesta și copil. Prin urmare, aplicarea acesteia presupune existența unor motive serioase, determinate de lege și confirmate prin probe, iar nu doar constatarea unor dificultăți sau deficiențe în relația dintre părinte și copii.

În acest sens, nici acumularea unei restanțe la plata pensiei de întreținere și nici achitarea ulterioară a unei părți din această datorie nu pot fi privite izolat. Instanța urmează să examineze conduita părintelui în ansamblu și să stabilească dacă aceasta relevă o eschivare culpabilă și persistentă de la exercitarea obligațiilor părintești.

La caz, Colegiul atestă că pârâtul a achitat suma de 41 898,00 lei la 4 iunie 2025 și suma de 18 600,00 lei la 26 ianuarie 2026, ceea ce denotă cel puțin întreprinderea unor acțiuni de executare a obligației de întreținere.

Prin urmare, nu poate fi reținută susținerea apelantei potrivit căreia achitarea sumelor respective ar fi lipsită de relevanță doar pentru faptul că plățile au fost efectuate ulterior acumulării datoriei și după intentarea litigiului. Aceste plăți constituie circumstanțe obiective care urmau și au fost corect avute în vedere de instanța de fond la aprecierea conduitei pârâtului.

Colegiul constată că pentru a reține existența temeiului prevăzut de art. 67 lit. a) din Codul familiei nu este suficientă simpla constatare a unor neexecutări sau executări tardive ale anumitor obligații părintești, ci este necesară stabilirea unei conduite culpabile și persistente a părintelui, manifestată prin acțiuni sau inacțiuni sistematice care afectează în mod real și substanțial interesele și dezvoltarea copilului.

Or, la cazul concret din speță propusă examinării, Colegiul atestă că deși materialele cauzei atestă existența unei restanțe la plata pensiei de întreținere, această circumstanță nu este, prin ea însăși, suficientă pentru a concluziona asupra unei eschivări de la exercitarea obligațiilor părintești în sensul art. 67 lit. a) din Codul familiei.

Colegiul reține că pârâtul a întreprins acțiuni în vederea executării obligației de întreținere, achitând la 4 iunie 2025 suma de 41 898,00 lei, iar la 26 ianuarie 2026 suma de 18 600,00 lei, împrejurări care urmează a fi apreciate în ansamblul conduitei acestuia.

Prin urmare, în coroborare cu achitarea parțială a restanței la pensia de întreținere și în lipsa altor probe care să demonstreze o conduită sistematică și culpabilă de abandon sau eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești, aceste circumstanțe nu permit concluzia că intimatul s-ar eschiva de la exercitarea obligațiilor părintești în sensul art. 67 lit. a) din Codul familiei.

Mai mult, apelanta nu a prezentat probe suficiente din care să rezulte că pârâtul, prin acțiuni sau inacțiuni sistematice, ar fi pus în pericol sănătatea fizică ori psihică a copiilor, dezvoltarea lor morală, condițiile de trai și materiale sau învățătura și instruirea acestora. Nici existența unor relații personale limitate dintre părinte și copii, astfel cum este invocată de apelantă, nu demonstrează, în lipsa altor probe, existența unei conduite de eschivare în sensul normei legale.

De asemenea, faptul că unul dintre copii, *****, este încadrat în grad sever de dizabilitate nu conduce, prin el însuși, la concluzia că pârâtul se eschivează de la exercitarea obligațiilor părintești. Pentru aceasta era necesar să fie demonstrat că pârâtul, cunoscând necesitățile speciale ale copilului, a refuzat în mod culpabil și sistematic să acorde sprijinul necesar ori că prin conduita sa a pus în pericol sănătatea, dezvoltarea sau condițiile de trai ale acestuia. Or, asemenea circumstanțe nu au fost confirmate prin probe pertinente și concludente.

Prin urmare, Colegiul apreciază că apelanta nu a demonstrat existența unei conduite sistematice și culpabile a pârâtului care să se circumscrie noțiunii de eschivare de la exercitarea obligațiilor părintești. Existența unei datorii la plata pensiei de întreținere, în lipsa demonstrării

celorlalte elemente relevante ale conduitei părintești și în condițiile în care pârâtul a întreprins ulterior acțiuni pentru achitarea acesteia, nu poate constitui, de una singură, temei suficient pentru aplicarea măsurii extreme a decăderii din drepturile părintești.

În consecință, Colegiul constată că temeiul prevăzut de art. 67 lit. a) din Codul familiei nu a fost demonstrat prin probe suficiente, iar argumentele apelantei în această parte nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond.

De asemenea, poziția autorității tutelare, care a propus respingerea cererii de decădere din drepturile părintești, reprezintă un element probator relevant în aprecierea interesului superior al copiilor. Aceasta nu este, desigur, determinantă pentru soluționarea cauzei, însă trebuie apreciată în coroborare cu celelalte probe administrate. Or, apelanta nu a prezentat probe care să răstoarne concluziile rezultate din ansamblul materialului probator și să demonstreze necesitatea aplicării măsurii excepționale a decăderii din drepturile părintești.

În aceste circumstanțe, Colegiul constată că argumentele apelantei referitoare la neparticiparea pârâtului la educarea copiilor, lipsa legăturilor afective, existența restanței la plata pensiei de întreținere și dizabilitatea severă a unuia dintre copii, deși constituie circumstanțe care pot fi relevante în aprecierea exercitării obligațiilor părintești, nu au fost individualizate și probate în măsura necesară pentru a demonstra existența temeiurilor prevăzute de art. 67 lit. a), e) și h) din Codul familiei.

Astfel, Colegiul reține că, sub aspectul prevederilor art. 67 lit. a), e) și h) din Codul familiei, cererea reclamantei nu a fost suficient motivată și probată. Simpla invocare a normelor respective, fără demonstrarea prin probe a circumstanțelor concrete care se circumscriu ipotezelor acestora, nu poate constitui temei pentru decăderea pârâtului din drepturile părintești.

Prin urmare, Colegiul apreciază că instanța de fond a examinat corect circumstanțele relevante ale cauzei și a apreciat probele administrate în ansamblul lor, iar concluzia privind lipsa temeiurilor pentru decăderea lui Țurcan Serghei din drepturile părintești este una întemeiată.

În consecință, argumentele apelantei nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de fond și nu justifică casarea hotărârii contestate, motiv pentru care apelul urmează a fi respins, cu menținerea hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul Rîșcani, din 27 ianuarie 2026.

În conformitate cu art.385 lit.a) CPC, Colegiul civil,-

Decide:

Cererea de apel declarată de Țurcan Aliona prin intermediul avocatului Rusu Victor, se respinge.

Se menține hotărârea Judecătoriei Drochia (sediul Rîșcani) din 27.01.2026, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Țurcan Aliona împotriva lui Țurcan Serghei, intervenient accesoriu Structura Teritorială de Asistență Socială Rîșcani din cadrul ATAS Nord cu privire la decăderea din drepturile părintești.

Decizia este definitivă dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 2 luni de la comunicare prin intermediul Curții Supreme de Justiție.

Președintele completului,
judecător Grosu Stanislav

Judecătorii: Țihonschi Alina Sajin Mariana